YoungstarsWiki.org

WYSŁANE PRZEZ
kurtmühlematter

ON
19.08.2014

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Dokument programowy dotyczący grupy młodzieżowej dla rodzin

WIZJA NOWEJ RODZINY

Nowe, skuteczne sposoby budowania *wspólnoty*

1. Rodzina jako część porządku stworzenia
2. Szczęśliwe rodziny stanowią najlepszy fundament każdego porządku społecznego
3. Rodziny – świątynie Boga
4. Rodzina jako schronienie przed destrukcyjnymi, wrogimi wobec człowieka przejawami rozkładu
5. Rodziny pomagają rodzinom – sieci społeczne
6. Pozyskiwanie całych rodzin dla Królestwa Bożego
7. Rodziny doświadczają radości – fantazji – pokoju
8. ... zanim będzie za późno!

„Jeśli obecna tendencja się utrzyma, mniej niż połowa wszystkich dzieci urodzonych dzisiaj spędzi swoje dzieciństwo na stałe z własnymi matkami i ojcami... a coraz większa liczba dzieci w trakcie swojego dzieciństwa doświadczy dwukrotnego, a nawet trzykrotnego rozpadu rodziny”. (B.D. Whitehead)

1. Rodzina jako część porządku stworzenia

Rodzina nie jest wymysłem ludzi. Rodzina jest porządkiem stworzenia ustanowionym przez Boga, tak samo jak siła grawitacji. Kto lekceważy te prawa natury, ten upada. Rodzina jest częścią cudownego, twórczego dzieła Boga. Z wielką miłością Bóg wymyślił rodzinę jako mały raj, w którym mężczyzna i kobieta mogą kształtować i doświadczać najgłębszych relacji w niesamowitej różnorodności. Rodzina jest zamysłem Boga, i to zamysłem genialnym. Biblia rozumie rodzinę jako trwałą strukturę złożoną z mężczyzny i kobiety, którzy spłodzą i wychowają dzieci. Charakteryzuje ją wierność i oddanie na całe życie.

2. Szczęśliwe rodziny stanowią najlepszy fundament każdego porządku społecznego

„Najlepszą ochroną jest oczywiście zapobieganie takim rodzinnym tragediom w naszym własnym życiu i życiu naszych dzieci. A zapobieganie to polega na przekazywaniu Bożej prawdy o małżeństwie i rodzinie zarówno nam samym, jak i naszej młodzieży. Jeśli nasza młodzież posiada solidne przekonania moralne dotyczące małżeństwa i rodziny, przekonania te mogą kierować ich decyzjami i prowadzić do lepszych małżeństw oraz zdrowszych rodzin.” (J. Macdowell / B. Hostetler, Wiara bez wartości, s. 199)

Marzę o rodzinach, w których ojcowie zasiewają miłość Boga w sercach dzieci, którzy podnoszą ręce nie po to, by bić, ale by błogosławić, którzy otwierają usta, by chwalić, a nie krzyczeć, którzy nie planują swojego czasu, ale go ofiarowują i otwierają swoje serca, aby ich dzieci mogły w nich dostrzec wielkość Boga. Marzę o rodzinach z matkami, które nie postrzegają swojej roli jako uciążliwego obowiązku, lecz jako zarządczynie najcenniejszych darów, które nie wyrzucają swoich dzieci z gniazda, lecz chronią je pod swoimi skrzydłami, które nie traktują telewizora jako niani, lecz z miłością opowiadają historie, które przyjmują swoje dzieci słowami pocieszenia i odprawiają je okrzykami dodającymi otuchy, o matkach, które wciąż wierzą w swoje dzieci, nawet gdy wszyscy już dawno je porzucili. Marzę o dzieciach, które dostrzegają, jak cenni są rodzice, które szanują swoich rodziców i słuchają ich, o dzieciach, które patrzą w górę i przekazują dalej otrzymaną miłość, o dzieciach, które rezygnują i mniej wymagają, które zabierają się do pracy i mniej pragną, które z ufnością kształtują swoje życie, zamiast pozwalać, by inne o nim decydowały, o dzieciach, które wciąż chętnie są dziećmi. Marzę o rodzinach, które nie zapominają, jak marzyć i się śmiać.

Nie szukam idealnej rodziny – ale rodziny, która jest w drodze i cieszy się łaską Boga oraz Jego dobrocią. *Twoje marzenie o rodzinie może być zupełnie inne – ty jesteś inny*. Pragnę jednak, abyśmy

zastanowili się nad tym, jak cudownie Bóg wszystko stworzył i wymyślił. Abyśmy trzymali się Jego obietnic, nawet gdy zawali się dach nad głową. Abyśmy nie marzyli z tęsknotą o wakacjach nad morzem, ale nawet w kałuży deszczowej widzieli rozświetlone niebo.

„Miejscem, w którym przekazuje się laskę prawdy, jest rodzina!" (Edith Schaeffer) … a prawda brzmi: Bóg kocha rodzinę i pragnie ją obdarować.

3. Rodziny – świątynie Boga

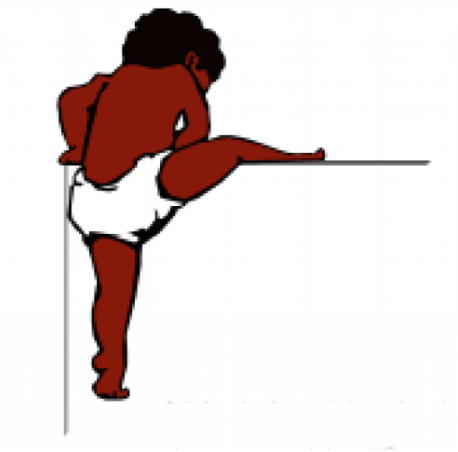
„Gdy ona i jej dom zostali ochrzczeni, napomniała nas, mówiąc: Jeśli uważacie mnie za wierzącą w Pana, wejdźcie do mojego domu i zatrzymajcie się tam. I namawiała nas." (Dz 16,15)

Wciąż marzę – o domach, które nie są zbudowane z kamienia, lecz z odnowionych ludzi; które nie są zabezpieczone zamkami pancernymi, lecz których drzwi stoją szeroko otwarte dla innych; których zawartość nie składa się z przemijających skarbów, lecz opowiada o wielkich czynach Boga. Marzę o domach, które nie drżą pod wpływem dźwięków sprzętu stereo, lecz rezonują wraz z pieśniami uwielbienia. O domach, których jedynym światłem nie jest migotanie, lecz ciepły blask.

To wielka radość, że w niektórych krajach na nowo odkrywa się wspólnotę domową, która w ogromnym stopniu przyczynia się do wzrostu Królestwa Bożego. Co by się stało, gdybyśmy jako rodziny na nowo wywyższali Boga i Jego Słowo w naszym gronie? Gdybyśmy jako ojcowie wypełniali nasze kapłańskie obowiązki i byli odbiciem Ojca Niebieskiego? Jak by to było, gdyby napędzały nas nie tylko nauki, ale także dziecięce pytania? Jak by to było, gdybyśmy rozwinęli nową świadomość dotyczącą Bożych myśli o rodzinie jako Jego mieszkaniu? Jak by to było, gdyby obecność Boga wypełniała naszą codzienność, gdybyśmy modlili się pod wpływem Jego Ducha, a nie z przyzwyczajenia, by zapewnić dzieciom spokojny sen? A co by było, gdybyśmy stali się wrażliwi na zmagania w świecie niewidzialnym, gdy dzieci dręczone są we śnie, gdy nagle ogarnia je niewytłumaczalny ból, a niepokój nas ogarnia? A co by było, gdybyśmy wtedy działali w mocy Jezusa, a nie zniechęcali się zmartwieniami, a nawet wzajemnymi wyrzutami?

Rodzina w Starym Testamencie: codzienne życie i relacja z Bogiem – wszystko, co robiła rodzina – opierało się na Prawie Bożym. Dzieci zachęcano do zadawania pytań. Wznoszono kamienie pamiątkowe. Rodzice nauczali swoje dzieci i przypominali im o cudownym przewodnictwie Boga. Święta były ku czci Pana. Niosły radość i nadzieję. A dzisiaj?

Zanim zaczniemy zastanawiać się nad pracą z młodzieżą zorientowaną na rodzinę (lub pracą w zborze), **musimy** poszukać nowego zrozumienia Bożego porządku stworzenia, jakim jest „rodzina". Musimy intensywnie wspólnie zastanowić się, jak, dlaczego i w jakim celu Bóg stworzył rodzinę. Następnie musimy na nowo odkryć Boga jako Ojca (Matkę), żyć w Jego bezpieczeństwie i wiernie przekazywać ten obraz Ojca naszym dzieciom – nie tyle słowami, co odnowionym życiem. Musimy na nowo zapytać Boga, jak On wyobraża sobie wspólnotę i rodzinę.

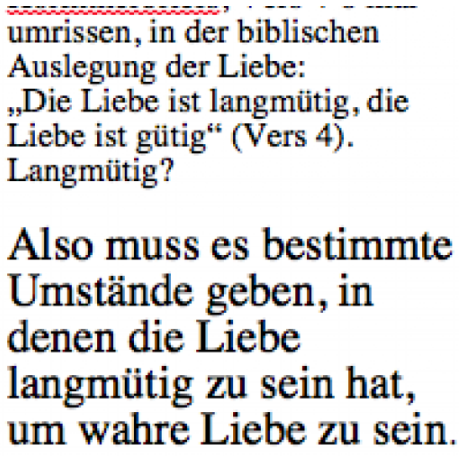
4. Rodzina jako schronienie

Ptak buduje sobie gniazdo, lis swoją norę, a człowiek – swoje piekło! Albo jak inaczej wyjaśnić ohydne zbrodnie wojenne, niezliczone wypadki samochodowe, znęcanie się w własnej rodzinie, ...; nie chcę się nad tym rozwodzić. Rodzina może być schronieniem tylko wtedy, gdy nadprzyrodzona interwencja Boga przemienia serca wszystkich jej członków, a przede wszystkim rodziców. W ten sposób zarówno dziecko, jak i mężczyzna czy kobieta mogą znaleźć schronienie przed zimnem panującym w świecie. Rodzina w obecności Boga opiera się duchowi czasu. Nie kierują nią pokusy. Ma punkt odniesienia, zna przebaczenie i bezwarunkową akceptację. Żyje szacunkiem, udziela pocieszenia, dodaje otuchy, zmierza ku wysokiemu celowi i wiąże się z Tym, który zwyciężył świat. Przypomina stację benzynową, orzeźwiającą kąpiel, latarnię morską, fortecę, a może nawet cyrk!

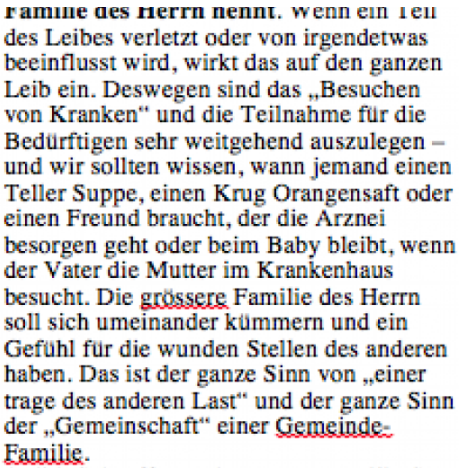
5. Rodziny pomagają rodzinom – sieci społeczne

Słusznie można mi zarzucić, że powyższe rozważania są czystym pobożnym życzeniem i wywołują jedynie dodatkową frustrację. Chciałbym jednak odpowiedzieć na to następująco

- Kto nie wyznacza sobie celów, ten dryfuje z prądem i i tak niczego nie zmienia – akceptujemy jednak w ten sposób wszystkie wynikające z tego konsekwencje. W ten sposób nadal działamy przede wszystkim metodą „strażacką”, tj. poświęcamy wielokrotnie więcej środków na zwalczanie symptomów. Rozsądniej byłoby wyeliminować przyczyny.
- Samodzielnie możemy zrobić bardzo niewiele, ponieważ wpływ czynników środowiskowych jest ogromny. Konieczna jest wspólna zmiana sposobu myślenia, a przede wszystkim wzajemna, aktywna pomoc (*patrz praktyczne wskazówki*). Udowodniono, że ludzie posiadający dobrą sieć społeczną żyją szczęśliwiej i zdrowiej, a także znacznie lepiej radzą sobie z trudnościami.
- Tu i ówdzie musimy być gotowi do poświęceń i zrezygnować z wielu rzeczy, które stały się nam drogie. Musimy na nowo przemyśleć nasze wartości; w szczególności nasz stosunek do materializmu, perfekcjonizmu, samorealizacji, mediów i mobilności. Książka Edith Schaeffer „Lebensraum Familie” jest dla mnie jedną z najbardziej dodających otuchy książek, jakie przeczytałam na temat rodziny. To znacznie więcej niż pouczenie – daje ona wgląd w różnorodność i piękno życia, które należy doceniać ze wszystkimi jego wzlotami i upadkami. Daje ogromną odwagę do wytrwania, ponieważ cierpienie rodzi cierpliwość, cierpliwość – doświadczenie, a doświadczenie daje nadzieję. Zachęca do zmiany sposobu myślenia i odkrywania, jak cudowna może być rodzina. Pobudza do kreatywności. Opowiada o radosnych chwilach, które powstają, gdy rozkoszujemy się pięknymi wspomnieniami.

umrissen, in der biblischen Auslegung der Liebe: „Die Liebe ist langmütig, die Liebe ist gütig“ (Vers 4). Langmütig?

Also muss es bestimmte Umstände geben, in denen die Liebe langmütig zu sein hat, um wahre Liebe zu sein.

Familie des Herrn nennt. Wenn ein Teil des Leibes verletzt oder von irgendetwas beeinflusst wird, wirkt das auf den ganzen Leib ein. Deswegen sind das „Besuchen von Kranken“ und die Teilnahme für die Bedürftigen sehr weitgehend auszulegen – und wir sollten wissen, wann jemand einen Teller Suppe, einen Krug Orangensaft oder einen Freund braucht, der die Arznei besorgen geht oder beim Baby bleibt, wenn der Vater die Mutter im Krankenhaus besucht. Die grössere Familie des Herrn soll sich umeinander kümmern und ein Gefühl für die wunden Stellen des anderen haben. Das ist der ganze Sinn von „einer trage des anderen Last“ und der ganze Sinn der „Gemeinschaft“ einer Gemeinde-Familie.

6. Pozyskiwanie całych rodzin dla Królestwa Bożego

Co ciekawe, w ostatnich latach w krajach zachodnich ponownie wzrosło pragnienie posiadania pełnej rodziny. Oferty skierowane do rodzin stają się coraz bardziej popularne. Kościół Jezusa musi na nowo zmierzyć się z tym wyzwaniem. Zbyt długo ustępował on panującemu duchowi indywidualizmu. Zbyt długo promował jednostronnie podział na grupy wiekowe, a tu i ówdzie niechcący osłabiał rodzinę. Zbyt mocno przekazywano kościołowi obowiązki rodzicielskie.

Jak wspomniałem w punkcie 3, wierzę, że Bóg pragnie objawiać swoją chwałę szczególnie w rodzinie. Jestem głęboko przekonany, że otrzymamy Jego błogosławieństwo, gdy zaczniemy działać w sposób bardziej zorientowany na rodzinę. Nawet jeśli tylko jedna osoba z rodziny (dziecko, żona, mąż) zdecyduje się na Jezusa, nasz kościół lub nasza wspólnota powinny być na tyle atrakcyjne, by chętnie w nich przebywali. Jak to może wyglądać w szczegółach, musi nam na nowo objawić Duch Święty. Brakuje nam mądrości i wzorów do naśladowania. W części praktycznej przedstawiam kilka pozornie absurdalnych pomysłów, zachęcając, by ich nie krytykować, lecz zasiać.

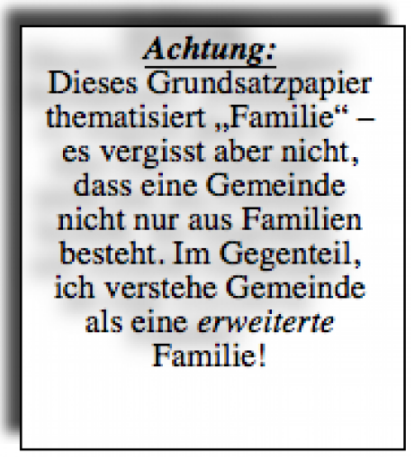
Wydaje mi się, że decydującą rolę odgrywa tu grupa młodzieżowa zorientowana na rodzinę – stanowi ona naturalny pomost między rodziną a wspólnotą. Jestem głęboko przekonany, że wspólnota

zyskałaby ogromnie, gdyby w swoim wnętrzu funkcjonowała bardziej jak „wielka rodzina”. Chcę przez to zasugerować, że nie chodzi mi tylko o dobro poszczególnych rodzin – zdaję sobie sprawę, że rodziny stanowią tylko część całości. Kluczowe znaczenie ma „myślenie rodzinne” w zborze. Do tej rodziny należą wszyscy członkowie!

- Gdzie wykorzystuje się możliwości rodziny?
- W jakich obszarach program parafialny uwzględnia potrzeby rodziny?
- Gdzie gmina praktycznie wspiera rodzinę?
- Gdzie gmina osłabia, a nawet obciąża życie rodzinne? Gdzie rozdziela członków rodziny?
- Jakie znaczenie ma modlitwa dla świętych rodzin?
- Jak radzimy sobie z konsekwencjami środowiska nieprzyjaznego rodzinie (rodziny niepełne, rozwody...)?
- Gdzie i w jaki sposób pojawiają się napięcia między rodzinami lub między rodzinami a osobami indywidualnymi?
- Dlaczego chrzcimy dzieci dopiero w wieku młodzieńczym lub zapraszamy je do udziału w Komunii Świętej dopiero po ukończeniu tzw. katechezy?
- Gdzie porusza się tematy rodzinne podczas spotkań rodzinnych?

7. Rodziny doświadczają radości – fantazji – pokoju

W tej części postaram się przedstawić bogaty zbiór pomysłów dla rodzin oraz na rzecz pracy z młodzieżą i działalności parafialnej ukierunkowanej na rodziny. Niektóre z nich wymagają nawet współpracy wykraczającej poza ramy lokalnej parafii.

7.1 Nauka zmiany sposobu myślenia – poruszanie tematu rodziny

- Praca z Biblią na temat rodziny i wspólnoty jako rodziny
- Wymiana i analiza filmów oraz książek w formie seminariów, tablic ogłoszeniowych, zbioru pomysłów, konkursów, galerii zdjęć, wystaw fotograficznych, wpisów do dziennika, zbioru ABC itp.
- Konkretne modlitwy wstawiennicze
- Zapraszanie gości-prelegentów
- Sformułowanie celów i opracowanie planu realizacji

7.2 Gmina jako sieć rodzinna

Kluczowe znaczenie mają działania angażujące osoby w różnym wieku oraz otwartość i gotowość do pomocy bliźnim (por. miłosierny Samarytanin):

- Młodzież zgłasza się do opieki nad dziećmi
- Doświadczeni, starsi ludzie dzielą się swoim bogatym doświadczeniem życiowym i przekazują praktyczną mądrość lub angażują się w prace domowe, wychowanie dzieci...
- Wzajemna pomoc w sprzątaniu (wspólne sprzątanie), opieka nad dziećmi, aby para mogła spędzić weekend we dwoje, lub bon na seminarium dla małżeństw
- Pomoc materialna, fundusz socjalny, wspólne zakupy (np. bezpośrednio u rolnika), wypożyczanie samochodu lub innych rzeczy, transport...
- Wspólne organizowanie czasu wolnego, wakacji, uroczystości rodzinnych...
- Grupy rodzinne, rodziny pomagają w organizacji nabożeństw, przygotowują scenki, grają na instrumentach, dzielą się świadectwami, wspólnie organizują programy dla dzieci...
- Rodziny otwierają swoje drzwi dla osób samotnych, samotnych rodziców i poprzez swoją gościnność zapraszają do udziału w swoim życiu rodzinnym
- Pomieszczenia parafialne jako przestrzenie mieszkalne, np. kącik wypoczynkowy, stolik do przewijania, nocnik, krzesełka dla dzieci, oprawione zdjęcia, sprzęt do zabawy sprzyjający ruchowi, skrzynia z ubraniami... – właśnie w przebudowie pomieszczeń parafialnych dostrzegam ogromne możliwości. Powinniśmy zastanowić się, czy nasze rozumienie wspólnoty (i jej przestrzeni) w niektórych kwestiach nie jest zbyt staro-testamentowe, a nawet tradycyjnie kościelne, przez co pomieszczenia liturgiczne stają się świętymi salami. Nowy Testament już o tym nie mówi – mówi o świątyni i ma na myśli nas, którzy jesteśmy dziećmi Bożymi. Szczególnie nasze dzieci podświadomie odczuwają to jako ograniczające, jako odpychające. Nasze dzieci muszą już w szkole, w większości mieszkań nieprzyjaznych rodzinom… „grzecznie” się zachowywać – a w gminie oczywiście jeszcze bardziej, bo inaczej przeszkadzają i przynoszą wstyd swoim pobożnym rodzicom.
- Dzień postu, dzień zupy, zajęcia warsztatowe, wspólne akcje ewangelizacyjne, więcej wymiany poglądów (quizy z pytaniami i odpowiedziami)
- Czytanie Biblii w rodzinie
- Popołudnie dla małżeństw równoległe do spotkań młodzieżowych
- Urlop macierzyński

7.3 Praca z młodzieżą i działalność parafialna ukierunkowana na rodziny i misyjna

- Organizacja imprez dla dzieci (urodzinowych), udostępnianie pomieszczeń parafialnych na imprezy rodzinne, ...
- Zimowy plac zabaw dla dzieci w pomieszczeniach parafialnych, opieka nad dziećmi w dużych centrach handlowych lub w parafii w specjalnych godzinach zakupów,
- organizacja seminariów (na temat wychowania, małżeństwa, związków partnerskich)
- wycieczki rodzinne, niedrogie rodzinne wakacje pełne wrażeń i przygód, podczas których rodzina doświadcza „wszystkiego” razem, a nie jest ponownie dzielona na grupy wiekowe!
- Wspólne przeżycia ojca z dzieckiem lub matki z dzieckiem
- Tydzień kreatywności, warsztaty rękodzieła, tydzień hobby, kursy gotowania… oraz warsztaty, cyrk interaktywny dla dzieci dla całej rodziny
- Teatr kukiełkowy i inne formy teatralne
- „Serial telewizyjny family live!”
- Tydzień sportowy, gimnastyka rodzinna, nowe gry...

- Wypożyczalnia gier, ew. wypożyczalnia filmów, wypożyczalnia kaset, biblioteka...
- Czyste obcowanie z naturą, wędrówki, wędrówki i odkrywanie...
- Wypoczynki dla mam
- Grupa młodzieżowa dla rodzin – więcej informacji w przykładowych programach z Uznach

8. ... zanim będzie za późno!

Potrzebne są nie nowe programy nastawione na konsumpcję, ale zmiana sposobu myślenia. Wizja nowej *rodziny*: misyjnej, międzypokoleniowej, zorientowanej na obietnicę, relacje, doświadczenia, zwycięstwo, dary i osoby, dodającej otuchy, praktycznej, obrazowej, porywającej! **Po prostu to zrób!**

Weitere Informationen

Kategorie
Wiara i inspiracja

Tagi
Gmina
Rodzina
Wizja
Budownictwo komunalne
Materiały pomocnicze

Wiek
Brak dostępnych danych.

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Temat:

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Materiał
Mnóstwo pracy

Pobieranie plików
Brak pobierania plików

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Kategorie
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/dokument-programowy-dotyczacy-grupy-mlodziezowej-dla-rodzin